Р Е Ш Е Н И Е
№ 2048

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 01.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Славина Владова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **14014** по описа за **2012** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Л. И. С. от [населено място] срещу съдебно решение от 21.06.2012г. по нахд № 4451/2011г., постановено от СРС, НК, 102 състав, с което се изменя наказателно постановление № АЛ 30 от 27.01.2011г. на В. С., Началник отдел „Пътна полиция" към Столична дирекция на вътрешните работи, с което е наложено административно наказание глоба в размер 270 лв. на основание и лишаване от право да управлява МПС за срок от 4 месеца на Л. И. С. и с което е постановено след влизане в сила на НП да бъдат отнети 10 контролни точки по Наредба № Із – 1959 от 2007г. С оспореното решение е изменено наказателно постановление № АЛ 30 от 27.01.2011г., като е преквалифицирано нарушението от такова по чл. 5 ал. 2 т. 3 от ЗДвП в такова по чл. 5 ал. 3 т. 2 от ЗДвП (нова ДВ бр. 54 от 2010г.) и намалява наложените административни наказания лишаване от право да управлява МПС от 4 на 3 месеца и глоба от 270 на 230 лева.

В жалбата си жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение на СРС, като неправилно е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Напротив твърди наличието на такива, а именно това, че не е посочено и не са обсъдени направените възражения по акта от

наказаното лице, че не е посочено по коя от двете алинеи на чл. 53 от ЗАНН е съставено НП и че като основание за издаването е посочена разпоредбата на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП, което е основание за издаване на НП, при положение, че няма съставен АУАН, а нарушението е установено с техническо средство. Твърди и нарушение на чл. 27 ал. 2 от ЗАНН, а именно не са взети предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства. Твърди освен това, че неправилно СРС е приел, че вмененото му нарушение, за което е наложена санкция, е доказано. Твърди, че незаконосъобразно съдът е кредитирал показанията на свидетелите Б. и Малинска и не е кредитирал изцяло показанията на свидетелите Ч. и Е.. Твърди, че е налице разминаване между показанията на техническото устройство алкомер за дата и час на проверката и фиксираните н АУАН. Твърди освен това, че не е извършил вмененото му нарушение, тъй като е влезнал в автомобила за да избърше запотените стъкла, но автомобилът не е бил в движение. Твърди освен това, че неправилно СРС е преквалифицирал нарушението като е променил правната квалификация на деянието. Твърди, че това е съществено нарушение на административно производствените правила. Иска оспореното решение да бъде отменено и да делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС.

Ответникът по касация, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП прокурор Костов изразява становище, че жалбата за неоснователна, а съдебното решение на СРС за правилно и законосъобразно и следва да се потвърди.

Жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно е доказано, че на 01.01.2011г. около 03,55 часа в [населено място] по [улица]управлява лек автомобил марка „Опел" модел „Т." с регистрационен [рег.номер на МПС] от [улица]срещу № 17 след употреба на алкохол, като това е установено с техническо срество „А. 931" с № 0145358. Установеният резултат е 0,84 промила алколох, за което е издаден талон за кръвно изследване, като от кръвната роба на 03.01.2011г. е установен 0,7 промила в кръвта. Т.е. СРС е приел, че по делото безспорно е установено вмененото на касатора нарушение. Приел е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Приел е, че тъй като законодателят е създал и възпроизвел същото правило за поведение каквото е налице в разпоредбата на чл. 5 ал. 2 т. 3, но в чл. 5 ал. 3 т. 1 от ЗДвП, то допуснатото не съставлява съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като наказаното лице е разбрало много точно какво е вмененото му нарушение и съответно не е нарушено неговото право на защита. За да постанови оспореното решение СРС е събрал всички относими към спора доказателства – писмени и гласни – разпитите на свидетелите Б. – актосъставител, Малинска – свидетел по акта, Е. и Ч. – свидетели посочени от жалбоподателя.

Решението на СРС е постановено при правилното приложение на закона, поради което следва да бъде оставено в сила.

Неоснователно е на първо място възражението на касатора, че при съставяне на

АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. На първо място неосновтелно е възражението за съществена нарушение, а именно, че не са обсъдени наведените от наказаното лице възражения. Това нарушение не е съществено, тъй като не е преклудирана възможността да бъдет наведени тези възражения и в съдебното производство и наказаното лице го е направила, като те са обсъдени в оспореното решение. Липсата на посочване по коя от двете алинеи на чл. 53 е съставено оспореното НП също не е нарушение от категорията на съществените, тъй като също не се е отразило на правото на защита на наказаното лице. На следващо място това се отнася и до посочването на чл. 189 ал. 4 от ЗДвП като основание за издаване на НП. Това е така, тъй като посочената разпоредба в редакцията й от ДВ бр. 43 от 2002г., меродавна към момента на издаване на НП, разписва кои са компетентните органи при издаване на НП. Тази разпоредба сега е пресъздадена в ал. 12 на чл. 189 от ЗДвП. Разпоредбата на ал. 4 от чл. 189 в редакцията от ДВ бр. 10 от 2011г., която има предвид касатора, касае електронния фиш и е неотносима в това производство. Най – накрая неоснователно е възражението, че при определяне на санкцията от административния орган не е отчетена разпоредбата на чл. 27 ал. 2 от ЗАНН, което също е посочено като съществено нарушение. Това нарушение също не е съществено, тъй като както беше посочено по – горе не е преклудирана възможността на наказаното лице да наведе такова възражение на по – късен етап и съответно наказанието да бъде намалено, което е и направил СРС.

На второ място неоснователно е възражението на касатора за недоказаност на вмененото му нарушение. Това е така, тъй като видно от представените по делото доказателства писмени и гласни – разпита на актосъставителите Б. и Малинска се установява, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, а именно управлява МПС под въздействие на алкохол. Това се установява не само от свидетелските показания, но и от всички събрани по делото писмени такива, а именно – от представените резултати от кръвната проба. Макар действително да съществува разминаване в часа на сътавяне на АУАН и справката от техническото устройство алкомер, то в случая съдът намира, че по безспорен начин е доказана употребата на алколох – с направеното кръвно изследване. По отношение на възражението, че МПС не е управлявано от касатора, а е било спряло и в покой, съдът намира, че СРС правилно е приел, че това обстоятелство не е доказано по безспорен начин от ангажираните от касатора гласни доказателства. Съдът в тази връзка споделя аргументите изложени от СРС, като намира за необходимо само да добави, че видно от показанията на свидетелите Е. и Ч. към момента на установяване на нарушението и те са били под въздействие на алкохола, поради и което допълнително техните показания повдигат съмнение относно достоверността им. Във връзка с изложеното настоящият състав намира, че законосъобразно СРС не е кредитирал в цялост показанията на свидетелите Е. и Ч., доведени от жалбоподателя.

Най – накрая във връзка с изложеното по – горе съдът намира, че по делото безспорно е доказцано вмененото на наказаното лице нарушение, за което намира, че законосъобразно СРС в съответствие с правилата на чл. 27 ал. 2 от ЗАНН е изменил наложеното наказание, като и настоящият състав споделя изцяло мотивите на СРС в тази връзка.

Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебното решение от 21.06.2012г. на СРС, НК, 102 състав за

законосъобразно, постановено при правилното прилагане на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.
Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 21.06.2012г. по нахд № 4451/2011г., постановено от СРС, НК, 102 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: